

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

صدمین سالگرد اول ماه مه گرامی باد!

در صفحه ۳

رژیم برای غلبه بر این بحران، ارتجاعی‌ترین و فزاینده‌ترین سیاست‌ها را اتخاذ کرد. اخراج - های دسته‌جمعی کارگران، بازخریدهای اجباری، بالابردن شدت استثمار کارگران، کم کردن کیفیت‌های کار، تعویق پرداخت دستمزد کارگران و تعطیل بسیاری از واحدهای تولیدی، از مشخصات سیاست ارتجاعی رژیم برای مقابله با این بحران بود.

رژیم که بعد از هر حمله، دهها هزار نفر - تلفات می‌دهد، با کمبود شدید نیرو مواجه شده است. در این رابطه، در پی بازسازی ۶۴ طبقه - بخشنامه‌ای دستور داد که سهمیه نیروی انسانی و واحدهای تولیدی برای ارسال به جبهه‌ها ۳۰٪ افزایش یابد. این مساله به اعتراض‌های شدیدی در واحدهای تولیدی منجر شد. درکشت و صنعت مغان کارگران و کارمندان شدیداً به بخشنامه فوق اعتراض کرده و از رفتن به جبهه امتناع کردند.

اعتراض دسته‌جمعی کارگران به کسر یک روز حقوق شان برای جنگ، که از مدت‌ها قبل شروع شده بود، به اشکال جدی تر مبارزه علیه جنگ مانعاً امتناع از رفتن به جبهه، قرار از جبهه‌ها و غیره تبدیل شده است. طرح یکی از مهمترین شعارهای طبقه کارگر ایران در این مرحله از مبارزه علیه رژیم - جمهوری اسلامی است. سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) کارگران و همه مردم میهنمان را به تظاهرات، اعتراضات و اعتصاب علیه جنگ برای طرح فزاینده، در یک سال گذشته، مبارزه کارگران علیه جنگ گسترش یافته و تشدید شده است.

- مبارزه برای آزادی تشکلهای کارگری

در سال گذشته، رژیم جمهوری اسلامی به اشکال مختلف سعی کرد تشکلهای کارگران و هر آنچه که از آنها - قبل از یورش ارتجاع بجای می‌انداخت - بود را نابود کند و از ایجاد تشکلهای جدید جلوگیری کند. رژیم برای پیشبرد این سیاست و دادن ظاهر فزاینده، قانون شوراهای اسلامی کار را از تصویب مجلس ارتجاع گذراند. و پس از چند ماه زمینه سازی و تدارک با توسل به آیین نامه ارتجاعی و فزاینده، از انتخابات شوراهای اسلامی شروع به تشکیل شوراهای فرمایشی نمود. طبق این مدته با همکاری وزارت اطلاعات، انجمنهای اسلامی، بسیج کارگری سپاه، و دوا و پراوری - و حراست "سادهای انتخابی" تشکیل شد.

بقیه در صفحه ۲

تجاوزات تروریستی آمریکا به لیبی

دراوا خرما گذشته، دولت ریگان با بار دیگر به دامنش تازهای علیه دولت لیبی دست یازید. سی فروند جنگنده و بمب افکن آمریکا به شهرهای طرابلس و بنغازی یورش آورده و مردم بی‌گناه این دو شهر را به خاک و خون کشیدند. در این بمباران فرودگاههای هردو شهر و ساختمانهای غیر نظامی از جمله دبستان و بیمارستان مورد هدف قرار گرفتند. در این یورش وحشیانه عدهای از مردم جان خود را باختند و عده دیگری زخمی شدند. بگفته خبرگزاریها، محل مسکونی معمر قذافی نیز مورد اصابت بمبهای آمریکایی قرار گرفته و بر خسی از اعضاء خانواده او زخمی شدند. گویا روابین برگریس از این وحشیگری، بی‌شرمانه اعلام کرد که "همه این حملات درست انظوری که بر نامه ریزی شده بود، صورت گرفته است".

این تجاوز زردی کارزار رگسترده‌ای انجام می‌گیرد که آمریکا از چند ماه قبل علیه دولت لیبی راه انداخته است. دولت ریگان، انفجار بمب فرودگاههای رم و وین را بهانه قرار داده و به تحریم اقتصادی دولت لیبی متوسل شد. از متحدین خود نیز در اروپا خواست که از این سیاست پیروی کنند. بعلاوه یک ناوگروه رادار و اسلحه - گرا می‌داشت با در قافله

یکسال رزم کارگران ایران

یک سال دیگر از مبارزه کارگران ایران علیه سیاست‌های فزاینده و ضد ملی رژیم جمهوری اسلامی گذشت. طبقه کارگران ایران، همچنان در سنگرمقدم پیکار برای صلح، دموکراسی، استقلال و عدالت اجتماعی، به پیکار می‌نشیند. مبارزه برای قطع جنگ و برقراری صلح، مبارزه علیه اخراج خود سرانه کارگران، آزادی تشکلهای صنفی کارگران، تدوین قانون کار مترقی، افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار، مبارزه علیه بازپس دادن کارخانه‌های ملی شده به بخش خصوصی، مهمترین عرصه‌های مبارزاتی کارگران در یک سال گذشته بود.

کارگران صنایع پیشروترین بخش طبقه کارگر بودند و دهها اعتصاب و اعتراض در واحدهای تولیدی و خدماتی وقوع پیوست. در جریان این اعتصابات، چهره فزاینده رژیم عربان تر گردید. رژیم با قوا این فزاینده رزمی خود شیوه‌های بنای ارتجاع - عیاشی سعی کرده مبارزات کارگران را سرکوب و متحرک کند. در مقابل، کارگران، رژیم را مجبور به عقب نشینی‌های معینی کرده و در بسیاری موارد اعتصاب را با موفقیت به پایان رساندند.

مبارزه کارگران برای صلح

رژیم در سال گذشته با ادامه جنگ ایران و عراق و با تصمیم خود به درمدا زبود جنگ - کشوری، آن، بیشترین فشار را بر طبقه کارگر و توده‌های زحمتکش وارد آورد. گسترش جنگ به خلیج فارس، جمهوری اسلامی را در بدترین وضعیت اقتصادی قرار داد. کاهش شدید ذخیره ارزی موجب عدم گشایش اعتبار برای تهیه مواد اولیه مورد نیاز واحدهای تولیدی شد. صلح تولید به شدت با بین آمد و بسیاری از واحدها از کار افتادند و هزاران کارگر اخراج شدند.

پیام به
کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان
در صفحه ۴
شرکت هیات نمایندگی سازمان در
سیزدهمین کنگره حزب کمونیست هند
در صفحه ۸

فدائیان خلق و تهریزانان به مارکسیسم نقش بی بدیلی بازی کرد.

تا شیری که آثار رفیق جزنی روی سازمانگران بعدی سازمان گذاشت، به مراتب بیشتر بود. تا لیفات رفیق برای غلبه ما بر افکار و آوانتوریستی رهگشود و به امراض مقام پشاهنگی سازمان در جنبش کارگری میهنمان یاری‌های عظیم رساند. آن اندیشه با اندیشه‌ای که به ما به خط سرخی، سیرکامی سازمان را در طول این ۱۵ سال ترسیم می‌کند، با بیژن آغاز شده و تا یک مرحله با او پیش رفته است.

اکنون با زنده سال پس از اشتهاد رفیق بیژن و همزمان او که درخشان ترین دوره دیکتاتور شاه، مرده آیین استواری و ایستادگی را بجای آوردند، هر فدا بی خلق با دگاری برای راه و روزمان را چون دری گرانقدر حفظ می‌کنند و از شراب - سازمانگری و بسیج توده زحمتکش علیه رژیم خمینی به نفع می‌گذارد.

ما از فرازها نود سال مبارزه آشتی ناپذیر علیه دشمنان خلق سر بلند و پر غرور به رهگشایی بیژن و شایار او در آغاز استرگمان می‌گیریم. و از اینکه پیگیر سیاست ناپذیر و طبقه کارگر و همه زحمتکشان میهن را به سوی سعادت و آزادی واقعی می‌جویم، برخود می‌بایم. رزم هر چه قطعی تر و تلافی هر چه بیشتر در راه سعادت و بهر روزی کارگران و زحمتکشان میهنمان، این است که گرامی داشت با در قافله

بسیج خلق برای صلح، علیه رژیم

رژیم خمینی که سال ۶۴ را با حمله به فاو و نابودی دهها هزار ایرانی دیگر در این جبهه به پایان برده بود، سال ۶۵ را نیز با تکیه بر ادامه جنگ و قرار دادن همه چیز در خدمت آن آغاز کرد. حرف اصلی خمینی در پیام نوروزی و در سخنان ۲۲ نور دین و نیز همین بود.

تاکید خمینی بر ادامه جنگ البته حرف تازه‌ای نبود. او بارها این نکته را تکرار کرده و بارها جنگ طلبی رژیم را نمایش داده است. اما آنچه که تا زکی داشت و خمینی تا امروز از گفتن احتراز کرده بود، این نکته است که شرکت در جنگ وظیفه شرعی و برای همه مسلمانان واجب است. اعلام شرکت در جنگ بعنوان واجب شرعی آنهم از طرف خمینی قبل از هر چیز نشانه نیرومندش در روزافزون جنبش صلح طلبانه توده‌های میلیونی مردم و تلفات بسیار سنگین جبهه‌های جنگ است. بهر هیچ کس پوشیده نیست که رژیم خمینی هر چه از دستش می‌آید انجام داده است تا پیروزی نظامی بر عراق را تا مین کند. رژیم همه تلاش خود را بجا گرفت تا با تحریک شدید احساسات مذهبی مردم، با شکار جوانان در شهرها و روستاها با تصمیم دهها میلیون رند لاریز کشور برای خرید اسلحه از دلان بین المللی، با تجدید سازماندهی صنایع کشور در خدمت جنگ و تنظیم بودجه بر اساس اسلحه و غیره ... به پیروزی نظامی دست یابد. اما این تلاش‌های ارتجاعی به نتایج دلخواه سران رژیم منجر نشده است. در عوض موج مخالفت با ادامه جنگ را هم در میان مردم و هم در میان مسئولین حکومت شیرومند کرده است. این امر رژیم خمینی را با مشکلات روزافزونی روبرو می‌سازد.

خمینی بخش مهمی از سخنان خود را به با سخاویتی مخالفان جنگ در میان روحانیون و مسئولین حکومت اختصاص داده است. آنها هم خط و نشان کشد و روشن ساخت که در مورد جنگ هیچگونه مخالفتی را تحمل نمی‌کند. تا گید خمینی بر مخالفان درون هیات جاکمه نشانه تشدید مخالفت با سیاستهای جنگ طلبانه وی در حکومت است.

البته خمینی نمی‌تواند جنبش فزاینده را مهار کند، همه عوامی که مخالفت همگانی علیه جنگ را برانگیخته و در درون رژیم اختلاف انداخته همچنان باقی هستند و عوام مل تازهای نظیر - کاهن قیمت نفت و اداری و فلج شدن صنایع کشور نیز تقویت شده اند.

در شرایط کنونی شعار صلح بیشترین نیروی بق را علیه رژیم خمینی بسیج می‌کند و بیشترین شفره را در هیات حاکمه می‌آفریند. در شرایط کنونی شعار زنده با صلح حلقه مهمی در مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی است. باید توده‌های خلق را حول این شعار و برای تحقق آن متحد نمود. بسیج خلق برای صلح و علیه رژیم، چنین است سیاستی که باید با تمام قوا برای تحقق آن بکوشیم.

بیاد رفیق جزنی و همزمان

در سحرگاه خوشین روزی ۱۴ فروردین ماه ۱۳۵۴، رفیق بیژن جزنی به همراه شرفیق دیگر از بنیانگذاران سازمان، رفیق آیه ظریفی، کلانتری، سورکی، سردی، جوان زاده و امیر افشار همراهم با مجاهدین خلق کاظم ذوالانوار و مصطفی جوان خوشدل، بر فراز تپه‌های اوین تیرباران شدند. شاه و ترسان از گسترش نفوذ و اعتبار سازمان در صفوف جنبش انقلابی، به این جنایت دست زد.

اما این جنایت، عزم انقلابی فدائیان خلق را هرگز دست نکرد. سازمان استوار و نیرومند راه خود را بی گرفت و پشیمانی رفت. اندیشه‌های رفیق جزنی در خدمت تکامل فکری سازمان قرار گرفت. بیژن که طی سالهای دهه چهل در شکل دادن به مبارزه انقلابی گروهها و محافل مارکسیست - لنینیست نقش بزرگی ایفا نمود و سرانجام همه‌امالی سازمان را تشکیل داده بود، طبقی - سالی ۵۵ تا هنگام شهادت در تربیت انقلابی

یکسال روز کارگران ایران

بقیه از صفحه اول

کامیابی‌های فراموشی‌ناپذیر، نماینده به کارگران تحمیل نمی‌باشد. کارگران در مقابل این اقدامات ضدهمکار تیک و ضدکارگری ایستادگی کردند.

در یکسال گذشته مهمترین ضعف جنبش کارگری میهن‌دوست، همچنان عدم وجود تشکل‌های مستقل و علنی کارگری بوده است. در اغلب واحدها اعتصابات بدون حضور و سازمان‌دهی رهبری کننده چه به شکل مخفی و چه علنی آن صورت گرفته است. گرچه در تعدادی از واحدها کارگران با تشکیل هسته‌های مخفی، اعتصابات را سازماندهی کردند، ولی این سازماندهی‌ها محدود بود.

شوراهای علنی تقریباً نقش قابل توجهی در سازماندهی مبارزات جاری کارگران نداشتند. حتی بسیاری از شوراهای موجود تحت نفوذ انجمن‌های اسلامی علیه مطالبات اعتراضی کارگران اقدام کرده‌اند.

خانه کارگر به یک کارکنان زرد و حکومتی فعالیت‌های کارگران را در سال گذشته شدت داد. عملکرد این تشکل، عوام‌فریبی، تفرقه‌افکنی ایجاد بحران در جنبش کارگری و در نهایت تثبیت سیاست‌های دیکتاتور رژیم بود.

خانه کارگر با شرکت در کمیسیون ۵ نفره سرکوب جنبش کارگری مرکب از وزرای اطلاعات، کشور، کار و صنایع همکاری وسیع و مستقیم خود را برای سازماندهی نفوذ عناصر مخرب در کارخانجات و شتابانی فعالیت کارگری تشدید کرد.

در تعدادی از واحدها، صندوق‌های قرض الحسنه (اعتبار) در جریان اعتصاب‌ها، این کارآیی را از خود نشان دادند که ضمن حفظ موجودیت خود، نقش صندوق‌های مخفی اعتصاب و یا صندوق حمایت از کارگران اخراجی و یا زدا شده را بازی کردند.

عمومی ترین شکل تشکل چه در جریان اعتصاب و چه در مواقع عادی، انتخاب نماینده و یا هیأت نمایندگان بود که برای پیگیری یک موضوع مشخص از طرف کارگران انتخاب شده بودند. این تشکل‌ها علنی و مخفی بودند و کارگران به اشکال مختلف نمی‌گروهانند و آنها شکل ثابت و یا پستدار

سال گذشته در زمینه فعالیت‌های و نیهای مصرف‌محور محدودتر شد. کارکنانی که رژیم از طریق اتحادیه مکان، مهمترین عامل آن بود، در برابر سال ۶۴، تشا و نیهای مصرف‌محور صنعتی الکترونیک بدنبال درگیری با اتحادیه مکان در زمینه تشکل اتحادیه‌ای مستقل برآمدند.

تشا و نیهای مسکن کما بیش به فعالیت خود ادامه دادند و در سال گذشته از زیر نفوذترین تشکل‌های علنی کارگری بودند. پس از طرح مربوط به "واگذاری مسکن به حقوق بیکرانی که یک میلیون ریال وجه نقد و زیرکده‌اند"، اعتراضات زیادی از طرف کارگران و تشا و نیهای مسکن صورت گرفت.

۵۵ تشا و نی مسکن کارخانجات غرب تهران طی جلسات مشترکی با نمایان تنظیم کردند و وجه مربوطه را به هفتصد هزار ریال کاهش دادند. کارگران مجدداً طرحی مبتنی بر اخذ ۸۰٪ بهای مسکن بصورت وام از بانک و ۲۰٪ توسط کارگران، مشروط به کمک کارخانه تهیه کرده و به دولت ارایه دادند.

در سال گذشته، تشا و نیهای مسکن غرب تهران چندین بار به وزارت مسکن مراجعه و یک بار نیز در ساختمان وزارتخانه متحصن شدند. خواست آنان گرفتن زمین و بنا بین تسهیلات لازم برای ساختمان بود. مشکل مسکن آنچنان دامنگیر است که تشا و نیهای مسکن با وجود بلا تکلیفی و سرگردانی به فعالیت خود وسیعاً ادامه می‌دهند و استقبال کارگران از این تشا و نیها چشمگیر است.

در رابطه با وضعیت تشکل‌های و وظیفه کارگران نکته بسیار با اهمیت قابل تأکید این است که: وظیفه تشکل و تحکیم هسته‌های مخفی کارگری برای هدایت متمرکز فعالیت و مبارزه کارگران و تلفیق مبارزات علنی و مخفی آنان و ارزشیابی بر تشکلهای علنی کارگری، همچنان در مرکز وظایف کارگران پیشرو و آگاه قرار دارد.

تشکیل این هسته‌ها در همه واحدهای بزرگ تولیدی و خدماتی بخصوص در واحدهای بزرگ و استراتژیک از قبیل صنعت نفت، ذوب آهن، راه آهن و نفت پارس و در واحدهای خدماتی مهم نظیر توانپارس، مخابرات، رسانه‌های گروهی و غیره از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در کنار تشکل‌های هسته‌های مخفی کارگری، کارگران کوشش بسیار دارند که تشکل‌های مخفی از قبیل تشا و نیها، کمیته‌های ورزشی و سایر تشکل‌های علنی را حفظ کرده و گسترش دهند.

— تدوین قانوں کار

از آغاز پیروزی انقلاب تاکنون، یکی از اساسی

ترین مطالبات صنفی — سیاسی کارگران، تدوین قانون کار مترقی با مشارکت نمایندگان کارگران است. در سال گذشته نیز کارگران همچنان مبارزه خود را برای تدوین قانون کار مترقی پیش بردند. در سال گذشته این مبارزه عمدتاً از کانال اعتراض علیه قانون شوراها، اسلامی، کار پیش رفت. کارگران با بنیادهای افشارگرا — برای معانت با انتخاب نمایندگان تحمیلی رژیم برآمدند و سعی کردند نمایندگان واقعی خود را در اس تشکل‌ها قرا دهند.

— مبارزه برای افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار

هزینه سرسام‌آور و بی‌احتیاج اولیه زندگی، فشار طاقت فرسایی بر دوش کارگران میهن‌دوست وارد آورده است. در سال گذشته حدود ۱۵٪ اعتصاب کوچک و بزرگ صورت گرفت که عمده ترین مطالبات آن افزایش دستمزد و بهبود شرایط کار بوده است.

رژیم در مقابل اعتراضات کارگران مجبور به افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران شد. ولی بحران رژیم و گران آنچنان حادثات گسترده افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت. رژیم به سبب افزایش ۱۲٪ به سطح حداقل دستمزد کارگران مجبور به افزایش فوق‌العاده در بهبود وضعیت کارگران نداشت.

— مبارزه علیه بازگرداندن کارخانجات به بخش خصوصی

در اوایل سال گذشته، رژیم با طرح عوام‌فریبانه فروش سهام کارخانه‌ها به کارگران سعی کرد واحدهای ملی شده را به بخش خصوصی برگرداند. این سیاست برخلاف اهداف اعلامی کشور مواجه شد. کارگران به اشکال مختلف با این سیاست مبارزه کردند. دولت به بخش خصوصی مخالف گفت. در مهرماه ۶۴ کارگران واحد ایران جوجه، علیه بازگرداندن سهام ملی شده کارخانه به سرمایه داران فراری اعتصاب بزرگی را سازماندهی کردند. گرچه رژیم به همکاری خانه کارگری و کارگران با بخش خصوصی آن شد، ولی موضوع اعتصاب آنچنان حاد بود که حتی به روزنامه‌های دولتی نیز کشانده شد.

— مبارزه علیه اختناق پلیسی در کارخانجات

رژیم برای مقابله با گسترش جنبش اعتراضی کارگران، سیاست سرکوب و اختناق علیه کارگران را تشدید کرد. در سال گذشته رژیم با تشکل کمیته‌های مختلف، گروه‌های ها و کمیسیون‌های مختلف، سازماندهی توطئه‌های پلیسی علیه جنبش کارگری را گسترش داد. تشکل کمیته‌های با شرکت خانه کارگر، دادن معرفی‌نامه‌های مخصوص به مأموران خود جهت استفاده در واحدهای تولیدی ایجاد هماهنگی میان خانه کارگر، انجمن‌های اسلامی، بسیج کارگری سپاه و اداره خراست تریک اطلاعات پلیسی از جمله سیاست‌ها و اقدامات رژیم بود.

کارگران در مقابل این سیاست‌ها ایستادگی کرده و در بسیاری موارد توانستند توطئه‌ها را به موقع کشف و خنثی کنند. در اعتصاب کارخانه فرنگ و نازخ قزوین کارگران به موقع عناصر نفوذی سپاه را در درون خود کشف و قتل کردند. کارگران به شدت از انجمن‌های اسلامی نفرت دارند و در بسیاری موارد انحلال آنها خواستار شده‌اند. کارگران همچنین حمایت بسیاری نسبت به حرکات سایر زحمتهای در مبارزه علیه رژیم خنثی را خود نشان می‌دهند، اخبار رفتار مردم زحمتکش علیه جنگ بلافاصله در محیط‌های کارگری منعکس شده و همبستگی کارگران را برانگیخته و تقویت کرده است.

— مبارزه برای تعطیل رسمی اول ماه مه

مبارزه کارگران برای تثبیت اول ماه مه و تعطیل رسمی آن سالهاست ادامه دارد. پس از انقلاب بهمن این مبارزه شدت بیشتری یافت. رژیم جمهوری اسلامی طی هفت سال اخیر با قید و خصومت مانع از به رسمیت شناخته شدن این روز شد و علیرغم به انواع توطئه‌ها دست زد. ولی سرانجام در مقابل اراده استوار و عزم یکپارچه کارگران برانودرآمد و در اردیبهشت ۶۴ این روز را تعطیل کرد و در پیش نویس قانون کار خود نیز آنرا منعکس کرد. اما مبارزه کارگران برای تثبیت این روز و بستن تعطیل رسمی همچنان ادامه دارد.

مبارزات توده‌ای کارگران علیه رژیم‌قرون وسطایی خمینی در سال ۶۴، خاری دستاوردها و تجارب تازه‌ای برای جنبش کارگری میهن‌دوست بوده است. در این یک سال بی‌اعتدالی و نفرت از رژیم در میان کارگران تشدید و پیش از پیش زمینه ترمیم روابط آسیب‌دیده میان کارگران و پیشروان آگاه آن فراهم گردید. کارگران بیش از پیش به ضرورت تشکل‌های واقعی خود پی بردند. این مسأله کارگران را به تلاش جدی تر و موثرتر در راه برپایی تشکل‌های مستقل کارگری و مبارزه علیه سیاست‌ها و اقدامات تفرقه افکنانه رژیم سوق می‌دهد. در مبارزه علیه جنگ، کارگران به تدریج ضرورت اتحاد و همبستگی کارگران و دیگر زحمتهای وادار می‌یابند و جنبش کارگری پیشروترین بخش جنبش توده‌ای است. این امر وظیفه خطیر دعوت به اتحاد همه‌های با سایر زحمتهای وادار می‌یابند و در دهان‌ها را هر چه بیشتر برعهده پیشروان طبقه کارگری می‌گذارد. کارگران پیشرو باید تلاش کنند که توده کارگران را به اهمیت سرشودن با این پیوند و جنگی آن واقف گردانند. حلقه‌های ملی در سازماندهی مبارزات اقتصادی به سیاسی طبقه کارگر تشخیص و برقراری تشا میان جنبش مطالبات توده‌ای توده کارگران و مبارزات سیاسی فراگیر و در این همه مبارزه برای صلح و آزادی است. کارگران پیشرو باید تسلط کنونی، برای تلفیق مبارزات اقتصادی و سیاسی و ارتقای آن با توده کارگران را با شمار مبارزه علیه اخراج، بیگانی و جنگ بسیج کنند. راه سرنگونی رژیم منحوس خمینی را هموار سازند.

— مبارزه علیه اخراج

بحران اقتصادی رژیم، کاهش درآمدهای کمیونمواد اولیه و کاهش نرخ سود واحدها در سال گذشته، بیشترین ضایعات را متوجه کارگران نمود. این وضعیت که از ماهیت ارتجاعی رژیم و بستگی اقتصاد آن به سیاست‌ها و جنگ ناشی می‌شود، رژیم را به اتخاذ سیاست‌های ارتجاعی تر تشکات و اخراج توده‌ای کارگران در دستور قرار گرفت.

بخشنامه‌های متعددی از طرف وزارت کار و صنایع سنگین که کشف و محرم نه بودند، به واحدهای تولیدی ابلاغ شد. در این بخشنامه‌ها اخراج بخشی از کارگران تشریح شده بود. در تابستان ۶۴ بخشنامه محرم نه‌ای به کارخانه ایران ناسیونال ابلاغ شد که طبق آن اخراج ۲۰٪ کارکنان مجاز شناخته شد. در این بخشنامه آمده بود که اخراج‌ها باید به تدریج و به تدریج انجام گیرد.

سربلندی و نظم و غیره صورت گرفت. اخراج‌های گسترده و توده‌ای که از اوایل سال ۶۴ شروع شده بود در تابستان این سال به سابقه‌ای بخود گرفت. واحدهای از قبیل فولادسازی اهواز، کشت و صنعت کارون، شرکت ها مارک، ایرپیم فومن، شعله‌خوار و قرقسره زینا، بهوش، پیم پیرو، کربلای، ایران، و غیره، کابل سازی، کاترپیلار، سازمان آب اهواز، نیروگاه شهریار، کارخانه لایم سازی گیلان، ایستگاه ساسا، شیرپارس و... بخشی از واحدهای بودند که مدها کارگران آنها اخراج شدند. اعتراضات و اعتصابات بسیاری در مقابل اخراج‌های دسته جمعی صورت گرفت. در ایران ناسیونال، کارگران طی اطلاعیه‌ای علیه اخراج کارگران هشدار دادند. در ایران فابریک کارگران علیه اخراج ۶۰ کارگر اعتصاب کردند. در کارخانه موشنا چرنوبیل کارخانه فرزند، پتروفی شمن اراک و چندین واحد دیگر در حمایت از کارگران اخراجی اعتصاب شد.

اعلامیه کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

صدمین سالگرد اول ماه مه گرامی باد!

کارگران مبارز ایران!

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) صدمین سالگرد اول ماه مه، عید کارگران و جنبان، روز همبستگی بین المللی طبقه کارگر را به شما روزمندان سنگر کارمبارزان ثابت قدم راه آزادی، استقلال، صلح و سوسیالیسم، شادباش می گوید. عید همبستگی زحمتکشان به هم می آید. این شای مبارز و شریفی که نیروی خلاقه کار و اندیشه شان را برای ساختن دنیایی شایسته زندگی انسان، بکار می گیرند، مبارک باد. از زمانی که درفش خونین اول ماه مه به نشانه همبستگی کارگران علیه استعمار و استثمار به داری برافراشته شد، یکصد سال می گذرد، در این صد سال، طبقه کارگر به پیروزی های دست یافت که بشریت محروم، طبقاتی چند هزار سال نبرد طبقاتی، در آرزویش بود. طبقه کارگر در بخش مهمی از جهان به قدرت رسید و در آنجا حکومت کارگران، برای همیشه به استعمار و استثمار و برابری اجتماعی پایان داد. امروز جنبش کارگری در جهان سرمایه داری نیرومند و پرتوان به پیش می رود. در صدمین سالگرد اول ماه مه صدها میلیون

کارگر کشورهای سرمایه داری، برای مبارزه در راه صلح و آزادی و تحقق حقوق سیاسی و طبقاتی خود، تجدید میثاق می کنند.

در همین ماه که سنت برگزاری اول ماه مه سابقه ای ۶۵ ساله دارد، جنبش کارگری ایران حتی در پستی ترین شرایط نیز از این سنت پاسداری کرده است. باید با برگزاری هر چه پر شکوه تر صدمین سالگرد اول ماه مه، سنن تقدیر همبستگی کارگری را همچنان و با تمام توان، پاس بدرسیم و آنرا سی شرازم.

برگزاری جشن همبستگی کارگری غاری است در چشم رژیم کارگرتیزر خمینی. صفوف خود را فشرده تر کنید، با استفاده از همه امکانات موجود صدمین سالگرد اول ماه مه را جشن بگیرید.

کارگران و زحمتکشان ایران!

صدمین سالگرد اول ماه مه، در شرایطی برگزار می شود که امپریالیسم آمریکا با طرح تبهکارانه نظامی کردن فضا و تدارک جنگ جهانی، صلح جهانی را بطور جدی مورد تهدید قرار داده است. در مقابل کشورهای سوسیالیستی کارگران و زحمتکشان سراسر جهان و همه نیروهای صلح طلب، برای متوقف کردن مسابقه تسلیحاتی، خلع سلاح هسته ای و تشییت صلح جهانی مبارزات خود را گسترش می دهند. کارگران، زحمتکشان و همه نیروهای صلح دوست و ترقی خواه میهن باید دوشا دوش نیروهای صلح دوست سراسر جهان را برای حفظ صلح جهانی و از بین بردن خطر جنگ هسته ای مبارزه کنند.

میهن ما در شرایطی صدمین سالگرد اول ماه مه را برگزار می کند که جنگ خانمانسوز ایران و عراق میهنان با شدت ادامه دارد. رژیم جنگ افروز و جنایتکار خمینی با عریضه "جنگ، جنگ تا پیروزی" فرزندان زحمتکشان را هزارها ریه کام مرگ می فرستد، استعمار و غارت کارگران و زحمتکشان را تشدید می کند، شهرها و روستاها و مراکز بزرگ صنعتی و کشاورزی را به ویرانه بدل می کند، زحمتکشان را آواره و بی خانمان می کند. آسرو ز عامل عمده تحطیل کارخانه ها و اخراج کارگران، عامل اصلی این گرانسی و خشتناک و اوضاع نا بسامان اقتصاد کشور قبل از همه جنگ است. جنگ کشور ما را هر روز بیش تر به امپریالیسم وابسته می سازد. از این جنگ فقط امپریالیست ها و وچا ولگران با زرافایده می برند.

این جنگ علیه شماست. کلیدپایان دادن به آن نیز در دست شما کارگران و زحمتکشان است. برای قطع بیدریک جنگ مبارزه کنید. علیه نگ و جنگ افروزان، اعتراض، اعتصاب و تظاهرات کنید، برای ملبخ با غیبت.

کارگران مبارز ایران!

رژیم خمینی آزادی های سیاسی و حقوق دموکراتیک زحمتکشان را با یما ل نموده است. ترور و اخناق، شکنجه و اعدام، سرکوب سازمانهای سیاسی، انحلال سندیکاها و شوراهای تفتیش عقاید، نا سوسر مطبوعات، انحطاط تربیتی و فرهنگی، تبعیض، اجحاف و تحمیلات ارتجاعی علیه زنان و اقلیت های ملی و مذهبی، سرکوب و کشتار خلق کرد و تشدید سیستمی علیه دیگر خلقها، بیانگر کارنامه سیاه رژیم در این عرصه از حقوق اجتماعی است. رژیم سیستم آزادی کش خمینی از کمترین اعتراض حق طلبانه و همه دارد.

شما کارگران، مبارزان مف مقدم نبرد علیه استبداد ولایت فقیه هستید. مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی، کمک به خانواده های کارگران زندانی، مبارزه علیه تحمیلات ارتجاعی علیه زنان، و دفاع قاطعانه از برابری حقوق اجتماعی زنان و مردان، حمایت از مبارزه و خواست عادلانه خلقها تحت ستم بویژه خلق کرد، پشتیبانی از مبارزات دانشجویان و دانش آموزان برای برخورداری از حقوق دموکراتیک و امکانات آموزشی و فرهنگی مناسب، و طبقه انقلابی و عاجل شماست.

کارگران مبارز و آگاه!

رژیم خمینی حافظ نظام منطبق سرمایه داری وابسته و مدافع منافع کلان سرمایه داران و بزرگان مالکان است. سرمایه داری سرمنشأ فقر و فلاکت، ستم

صدمین سالگرد روز کارگر را هر چه با شکوه تر برگزار کنیم!

کارگران مبارز!

با تحریم کردهایی های فرمایشی رژیم و برگزاری مستقلانه جشن اول ماه مه توطئه رژیم را خنثی کنید. برای تدارک روز کارگر، در همه واحدها "کمیته برگزاری جشن اول ماه مه" را تشکیل دهید!

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

و استعمار، گران و بیکاری و جنگ و بی خانمانی است. جشن اول ماه مه نشانه عزم استوار شما برای ادامه نبرد تا نابودی نظام سرمایه داری و برافراشتن درفش سوسیالیسم در میهن ما است. جشن را هر چه با شکوه تر برگزار کنید. صفوف خود را در مبارزه علیه سرمایه داری و حکومت سرمایه داران فشرده تر کنید.

با زبسان دادن کارخانجات و زمینهای مصادره شده به کلان سرمایه داران و بزرگان مالکان، با زکذاشتن دست کلان تاجران در غارت وچپا ول مردم و تحمیل تورم و گران و به مردم تشدید تضییقات علیه شما و نیلها، تشوین لایحه ضد کارگری قانون کار همه و همه بیانگر خیانت رژیم خمینی علیه کارگران و زحمتکشان ایران است.

از مبارزه دهقانان علیه بزرگان مالکان قاطعانه حمایت کنید. بازگردانیدن زمینهای دهقانان به بزرگان مالکان و واگذاری زمینهای شهری به زمینخواهان را افشا کنید. با تقویت تعاونیهای مسکن کارگری علیه کارشناسی های وزارت مسکن و سازمان زمینهای شهری مبارزه کنید.

غارتگری کلان تجار و دولت حامی آنها را قاطعانه افشا کنید. برای افزایش سهمیه شما و نیلها مصرف کارگری مبارزه کنید. کارشناسی وزارت بازرگانی و وزارت کار را در امور تعاونیهای مصرف افشا کنید. علیه دست اندازی کلان تاجران و دولت در مدیریت اتحادیه امکان و برابری اداره این اتحادیه توسط نمایندگان منتخب خود مبارزه کنید. توطئه با زبسان دادن کارخانجات ملی شده به بخش خصوصی را قاطعانه افشا و خنثی کنید. برای تشییت تحطیل رسمی اول ماه مه مبارزه کنید.

کارگران مبارز!

رژیم خمینی شما را از اساسی ترین حقوق صنفی - سیاسی محروم کرده است.

رژیم، در صدد است لایحه ارتجاعی و ضد کارگری دولت را با کمی طرح و تعدیل برای تصویب آماده کند و بعنوان قانون کار به کارگران تحمیل نماید. اما طبقه کارگر مبارزه پیگیرانه و قاطعانه خود علیه قانون کار زمانه، پیش نویس توکلی و لایحه اخیر، نشان داد که تنها آن قانون کار را به رسمیت می شناسد که با مشارکت نمایندگان واقعی کارگران تشوین شود و مدافع حقوق کارگران باشد.

در سال گذشته، رژیم قانون ارتجاعی شورا های اسلامی کار را به تصویب رساند. شورا های فرمایشی را به کارگران تحمیل کند.

اما کارگران قانون شورا های اسلامی کار، انتخابات فرمایشی و کاندیداهای تحمیلی رژیم را افشا کرده و تنها از نمایندگان واقعی خود دفاع می کنند. کارگران بشرو و آگاه، در شرایط پلیسی حاکم بر کارخانجات، برای ایجاد هدایت شکل های صنفی مستقل هسته های محلی کارگری را سازمان می دهند. مبارزه برای ایجاد شکل های واقعی کارگری یکی از جهات اصلی بزرگداشت اول ماه مه است.

تاکید بر تامین حق کار و امنیت شغلی و مبارزه قاطعانه علیه اخراج یکی دیگر از عرصه های اساسی اتحادیه مبارزه کارگران در دفاع از حقوق صنفی و اجتماعی است. رژیم ارتجاعی و کارگرتیزر خمینی بواسطه سیاست داده جنگ و تشدید بحران ارزی به اخراج گسترده کارگران دست می زند. برای مقابله با اخراج و بیکاری، علیه جنگ مبارزه کنید.

افزایش سرمایه آ و رهنش و زندگی در یک ساله اخیر، یکی از انگیزه های اصلی اعتراضات و اعتصابات کارگری علیه رژیم بود. مبارزه برای افزایش دستمزدها و بهبود شرایط کار، دریافت حقوق و مزایا، سود و بهره، تشوین و اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، تامین اجتماعی و حقوق صنفی دیگر از عرصه های اساسی جنبش مطالباتی و اعتراضی کارگران است. با دیدن سیاست زنده سی - مطالبات مبرم صنفی و پیوند آن با عرصه های عالی تر جنبش کارگری، وسیع ترین بسیج توده های را برای مقابله با رژیم خمینی سازمان داد.

کارگران پیشروی صنعتی بویژه کارگران واحدهای استراتژیک مانند پالایشگاهها، ذوب آهن، نیروگاهها، راه آهن، گمرک و نظایر آن، نقش حساس و بویژه در گسترش و اعتلا، مبارزه اقتصادی - سیاسی طبقه کارگر دارند. رژیم در برابر اراده متحد شما کارگران، درمانده و زبون است. با تشکیل کمیته های اعتصاب و هماهنگ کردن آن با مبارزات واحدهای دیگر اعتصابات رشته ای و منطقه ای را سازمان دهید.

کارگران مبارز ایران!

برای تحکیم همبستگی طبقاتی طبقه کارگر ایران،

برای تحکیم اتحاد در زمینه طبقه کارگر با دیگر زحمتکشان ایران،

برای گسترش پیوندهای انترناسیونالیستی طبقه کارگر،

برای همگامی و همکاری با دیگر نیروهای انقلابی و مردمی میهن در راه تشکیل جبهه متحد خلق،

برای سرنگونی رژیم خمینی و تحقق رسالت انقلابی و تاریخی طبقه کارگر. به صفوف سازمان پیشاهنگ خود، سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) بپیوندید.

گرامی باد اول ماه مه

زنده باد طبقه کارگر ایران، زنده باد سوسیالیسم

کمیته مرکزی

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

اردیبهشت ۱۳۶۵

کارگران ایران!

هر چه مبارزه در راه صلح را بدست گیرید

قطع بیدریک جنگ را طلب کنید

برای صلح بها غیبت

سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

رفقای گرامی!

خصوصت رژیم مستبد و مرتجع جمهوری اسلامی علیه انقلاب شکوهمند شور و دست آوردهای آن عمیقاً دشمنی کینه توزانه این رژیم علیه زحمتکشان و خلقهای ایران گره خورده است. از همین رو نبرد سازمان مادر دفاع از حقایق انقلاب شور آمیزه‌ای از انجام و مداخلات بشیرمانه رژیم جمهوری اسلامی نالیستی ماست. ما توطئه‌ها و مداخلات بشیرمانه رژیم جمهوری اسلامی علیه اراده مردم آزاده افغان که در یک سال گذشته وسعت و شتاب بیشتری بخود گرفته پیگیرانه هم در پهنه میهن و هم در عرصه بین‌المللی افشا می‌کنیم.

رفقای گرامی!

پیروزی از آن خلقهای زحمتکش ماست شکست نقشه‌های ننگین امپریالیسم و ارتجاع در افغانستان انقلابی، پیروزی مردم ایران است به همان گونه که نبرد مردم ما علیه جنگ، اختناق قرون وسطایی و استعماریسم جمهوری اسلامی نیز از رزم خلقهای افغانستان جدا نیست. حمایت و پشتیبانی بی‌شائبه شما از مبارزه سخت و دشوار ما، هرگز فراموش نخواهد شد.

رفقای گرامی!

بار دیگر هشتمین سالگرد انقلاب شکوهمند شور را به شما شادباش می‌گوئیم و برای مردم قهرمانان در مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع که استوار و ثابت قدم تحت هدایت حزب رزنده خود پیش می‌روند، پیروزی‌های بازم بزرگتر آرزو داریم.

زنده باد انقلاب شکوهمند شور
مستحکم تر باد پیوندان ترننا سیونالیستی
سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
و حزب دموکراتیک خلق افغانستان

کمیته مرکزی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

سوم اردیبهشت ماه ۱۳۶۵

پیام به کمیته مرکزی حزب دموکراتیک خلق افغانستان

رفقای گرامی!

هشتمین سالگرد انقلاب شکوهمند شور را به شما و از طریق شما به همه اعضای حزب برادر میمانه تهنیت گفته و این پیروزی بزرگ تاریخی را به مردم سرفراز افغانستان شادباش می‌گوئیم.

انقلاب شکوهمند شور سال ۱۳۵۷ شمسه ارزشمند بیکار سالهای طولانی مردم آزاده افغانستان علیه امپریالیسم و ارتجاع داخلی و پاسخ درخور حزب قهرمان شما به ضرورت‌های تاریخی کشورتان در راه انجام دگرگونیهای بنیادین و انقلابی بود. این انقلاب شور تحت رهبری خردمندانه حزب را هر مردم افغانستان نوین حزب دموکراتیک خلق افغانستان است. هشتمین سال حیات پرغرور خود گامهای بازم بزرگتری در راستای تحکیم گسترش و ژرف‌تر خویش برداشته. موفقیت شما در انجام گذشتن توطئه‌های ردیالنه دشمنان جمهوری دموکراتیک افغانستان علیه انقلاب ترننا در امر برگزاری پیروزمندانه شورای بزرگ اقوام و قبایل ساکن کشور و نیز منطبق آزادسرد، انتخابات ظفرمندانه شوراهای مردمی به مثابه ارگانه‌های محلی قدرت در مناطق وسیعی از کشور، جلب اعتماد روزافزون اقشار اجتماعی شعیت‌های ملی نسبت به حزب و دولت انقلابی و شرکت دادن وسیع آنها در سرنوشت وطن، اقدامات انقلابی برای ساختمان افغانستان نوین در چارچوب نخستین برنامه پنجمانه، و در کنار این تلاشهای بزرگ دهها عامل مبتکرانه و سازنده دیگر همه و همه نشانگر این واقعیت انکارناپذیر است که انقلاب شور همچنان به سوی قله‌های پیروزی پیش می‌تازد.

رفقای ارجمند!

همبستگی استوار بشريت مترقی با رزم و عزم شما و یاریهای انترناسیونالیستی کشورهای برادر در در راستای استوار صلح جهانی اتحاد جماهیر شوروی و سوسیالیستی، بی‌انگیزه‌ترین راهی است که شما سرفرازانه آنرا طی می‌کنید. این همبستگی‌ها و یاری‌ها، پاسخ گوینده‌ای است به امپریالیسم جهانی به سرکردگی آمریکا این منشاء اصلی جنگ و تجاوز، و رژیم‌های مرتجع منطقه که جنگ‌کننده‌ها را علیه افغانستان انقلابی ادامه می‌دهند. صف‌آرایی که بر علیه کشور شما در منطقه و جهان شکل گرفته، آن به شفافیت است که در آن ترقی و ارتجاع و نیز میزان پایبندی به انترناسیونالیسم به وجه روشن انعکاس یافته است.

لنین را بیاموزیم

کارگران و زحمتکشان انقلابی درس‌ارجمندانه ساله روز ۲۲ اردیبهشت ماه (۲۲ آوریل) را بعنوان یک روز تاریخی برگزار می‌کنند. صد سال گذشته سال پیش در چنین روزی ولادیمیر ایلینچ لنین، رهبر بزرگ کارگران جهان و بنیان‌گذار نخستین دولت کارگری متولد شد.

زندگی و فعالیت لنین با یک دوره طوفانی از تاریخ بشريت پیوند خورده است. لنین به مسائل مبرم که روزهنگار مل جامعه در پیش روی جنبش انقلابی قرار داده بود، به بهترین وجه، پاسخ گفت. لنین تئوری انقلاب سوسیالیستی و ساختمان جامعه کمونیستی را تا کمالات بخشید، جنبش انقلابی روسیه و دیگر کشورها را به استراتژی و تاکتیک علمی مجهز ساخت و به سوسیالیسم علمی تعین مادی داد.

زندگی، اندیشه و سبک کار لنین را هم‌زمانی عمل کمونیست‌ها است. کمونیست‌ها همواره از لنین می‌آموزند و با رست آموزشهای سرگ او به تئوری و پراتیک خود غنا می‌بخشند.

لنین برای کار تئوریک ارزش زیادی قابل بود و نیروی زیادی در این راه صرف می‌کرد. او همواره تلاش می‌کرد که جنبش انقلابی را به تئوری انقلابی مجهز سازد تا تجربه نشان می‌دهد که کمپانی دادن به تئوری مستقیم‌اش انقلابی را زیر ضرب می‌گیرد و آشوب‌ها و زواریه انحراف و شکست می‌گشاند.

لنین تئوری انقلابی را فقط در پیوند تنگاتنگ با پراتیک انقلابی معتبر میدانست و بر همین پایه استراتژی و تاکتیک را پی ریزی می‌کرد. پیوستگی وحدت تئوری و پراتیک و پراتیک انقلابی برای لنین در حکم بزرگترین قانون بود.

دستاوردهای تئوریک لنین، گنجینه بی‌ارزشی است از اندیشه‌ها و اقدامات که از عمل و فعالیت زنده توده‌های میلیونی نشأت گرفته است. هیچ جنبش و انقلابی و هیچ حزب و گروه و شخصیتی که نوسازی بنیادین جامعه را هدف فعالیت خود قرار داده باشد، نمیتواند از توفیق گیری از اندیشه و شیوه کار لنین بیهنای بازماند. لنین به توده‌ها ایمان داشت و معتقد بود که اندیشه‌ها زمانی به نیرو تبدیل میشوند که توده‌ها را دربرگیرند. او به ظرفیت انقلابی پایان ناپذیری توده‌ها ایمان داشت. لنین برای نقش توده‌ها در ساختمان سوسیالیسم ارزش فراوانی قائل بود. لنین نخستین کسی بود که توانست اهمیت تاریخی ارگانه‌های کامیست خلق یعنی شوراهای را که به ابتکار انقلابی توده‌های مردم تشکیل شدند، درک نماید. لنین پیوند بین توده‌های خلق را

ضروری‌ترین شرط نیرومندی و شکست ناپذیری حزب میدانست. شناخت عمیق توده‌ها و درک منافع و خواسته‌های آنان به لنین کمک می‌کرد تا چنان سیاستی را تنظیم نماید که مورد تأیید همه زحمتکشان قرار گیرد.

لنین همواره از اصل کار جمعی و تصمیمات جمعی طرفداری می‌کرد و با تحکیم و فعالیت‌های فراکسیونی مخالف بود. لنین روی نقش کمیته مرکزی، به مثابه ارگان جمعی رهبری حزب و نقش کمیته‌های اجرائی و شورای کمیته‌های خلق تأکید می‌نمود. لنین با وجود اختیارات وسیعی که بر حسب مقامش در حزب و دولت داشت هیچگاه درباره مسئله‌ای که ارگانه‌های جمعی باید درباره آنها تصمیم بگیرند، به تنهایی تصمیم نمی‌گرفت. واقع بینانی در سیاست از خصوصیات لنین بود. واقع بینی سیاسی لنینی موجب میشد که از خوش بینی و بدبینی افراطی و کاذب در لحظات درخشش و تغییرات سریع در سیر حوادث احتراز نماید. لنین در رویا روشی با شکست‌ها دچار بدبینی نمی‌شد و بدینکار روحیه میداد، واقع بینی سیاسی لنینی از اینجاست که او تحلیل مشخصی از شرایط مشخص را به قیام میداد.

لنین انسان ساده و فرتنی بود. لنین همواره علیه تلاشهایی که برای برجسته کردن شخصیت او قایل شدن یک موقعیت ممتاز برای وی میشد، سختی اعتراف می‌کرد. پس از آنکه لنین در اوت سال ۱۹۱۸ مجبور شد، گزارشها و مقاله‌ها شبیه درباره شخصیت وی در مطبوعات انتشار دهد، یافت لنین در این مورد نوشت:

"منهم انسان هستم مانند همه، مادر سراسر زندگی، علیه بزرگ کردن شخصیت مبارزه کرده‌ام. مدت‌هاست که مسئله قهرمانان را حل کرده‌ام و حالا بازمی‌بینیم که کوششهای برای بزرگ کردن شخصیت انجام می‌گیرد."

اندیشه، فعالیت انقلابی و شیوه کار و شخصیت لنین تا شریک بن عمیق در تاریخ و فرهنگ جامعه انسان است. بویژه بین کمونیست‌ها باقی گذارده است. صراحت، حقیقت‌جویی، منطق قوی، انرژی پایان ناپذیر و نیروی اراده، اصولیت و سازش ناپذیری در مبارزه با دشمنان و شیوه‌های اخلاقی فوق العاده از جمله خصایص لنین بود. و لیاگوورسکی یکی از بنیانگذاران حزب کمونیست فرانسه درباره لنین نوشت: "لنین یک انسان طراز نوین کامل بود. لنین برای ما نمونه یک انسان نوین بود."

زندگی لنین سرشار از آموزشها و تجارب زنده است. با بدستاوردهای ارزشمند لنین در مسائل تئوریک را مطالعه و راهنمای عمل قرار داد، شیوه‌ها و سبک کار لنین را فراگرفت و در پراتیک مبارزاتی بکار بست. با بد شخصیت لنین را به مثابه انسان طراز نوین الگو قرار داد باید لنین را از موهبت و لنینی عمل کرد.

فدائیان تئوریتی و پراتیکی
نزدیک لینی مستقر نمود و به ما نور ظم می‌درواحل
لیبی دست زد. در همان موقع یکی از ستاره‌های
آمریکا علناً پیشنهاد نمود که ترور معمر قذافی
در دستور قرار گیرد.

آمریکا این اقدامات جنون آمیز را بعنوان "تلافی" اعمال تروریستی لینی بر علیه اتباع آمریکا "تعمدات می‌کند. در حالی که ریگان بعنوان سردهسته تروریست‌های جهان، تاکنون به اقدامات تنه‌کارانه متعددی علیه نیروهای مترقی و انقلابی دست باز داده است، یکسانی از انگیزه‌های اساسی دولت ریگان در امر اجرائی و خبر علیه لینی، همانا تلاش برای ایجاد تکان‌های جدید تشنج در جهان است. ایجاد تکان‌های تشنج به مثابه بخش جدایی ناپذیری از سیاست ریگان و در خدمت نقشه‌های میلیتاریستی و جنگ افروزان آن است. عملیات تروریستی ریگان آنجنان گسترش یافته است که به جرات می‌توان گفت به سیاست جاری و تشنج تبدیل شده است. دولت ریگان با قلدری می‌خواهد که ملل را با فتنه و ربا درگیر با غل و زنجیر به اسارت بکشد.

عاملی که موجب وحشیگری دولت ریگان علیه لینی می‌شود، موقعیت او در کشور عربی در دریای مدیترانه و سیاست‌های ضد صهیونیستی و ضد اسرائیلی آن است. دولت لینی تاکنون علیه طرح‌های توطئه‌گرانه ریگان برای حل مسائل خاور میانه از جمله طرح بدیویدمبارزه کرده و از پیگیری عادلانه خلق فلسطین و سازمان‌های سیاسی آن علیه دولت صهیونیستی اسرائیل حمایت ننموده است. بعلاوه دولت لینی همواره دست در بر بسته دولتهای مرتجع عرب زده و علیه آنها مبارزه کرده است.

دولت ریگان با بمباران‌های شهرهای لیبی با موج پر خشم و کین مردم جهان مواجه شد. بدینا ل این عملیات جنون آمیز، شهرهای تعدادی از کشورهای نظیر فرانسه، آمریکا، فرانسه، آلمان غربی، بریتانیا، اسپانیا، ایتالیا، سوئدان و دیگر کشورها، مردم خشکین و یکصد علیه تنه‌کار بهای ریگان شعار دادند. میخائیل گارباچف دبیر کل حزب کمونیست اتحاد شوروی همدردی خود را با مردم لیبی ابراز کرده و حمایت اتحاد شوروی را از لیبی اعلام نمود. سران اغلب کشورهای همسایه همدردی با مردم لیبی، تاج و زرد دولت ریگان را محکوم نمودند.

در جلسه وزیران امور خارجه کشورهای غیر متعهد که در دهلی نو برگزار شد، تقریباً همه کشورهای دولت آمریکا را با طرحتا و زبانه‌های لیبی متوردد حمله قرار دادند.

حمایت گسترده از دولت لیبی در سطح بین‌المللی و محکوم کردن عملیات تاج و زگرانه آمریکا، نشان داد که آمریکا با این اقدامات بیش از پیش به رسوایی و انفراد در سطح جهانی کشیده می‌شود.

پیگرد، شکنجه و کشتار انقلابیون

رژیم خمینی برای ادامه حیات خود بیش از پیش به فشار و سرکوب متوسل شده و تمام نیروی خود را متوجه سرکوب نیروهای انقلابی و مردمی که بذلر آگاهی می‌گازند و مبارزات توده‌ها را سازمان می‌دهند کرده است. اکنون تیم‌های شکار و گروه‌های گوناگون کشت در کوچه و خیابان بدنیا لای انقلابیون رو یا ندی می‌گوشتند تا بهر تشریف از مبارزه آنهاست جلوگیری کنند.

سرمداران جمهوری اسلامی از نقش آگاهانه سازمان‌گرایان نیروهای انقلابی می‌ترسند و به این خاطر به خشن ترین صورت به آنها هجوم می‌آورند. در زندانهای جمهوری اسلامی اکنون هزار نفر سزار بهترین فرزندان مردم میهن ما محبوس و سوار ابتدائی ترین حقوق انسانی محرومند. بسیاری از دستگیرشدگان در همان روزهای اول در زیر شکنجه‌های ددمشانه رژیم به شهادت می‌رسند و هم خبر و اثری از آنها باقی نمی‌ماند. اما رگشده‌گان سیاسی درمیان ما روز بروز افزایش می‌یابد بسیاری از زندانیان سیاسی بر اثر فشارهای جسمی و روانی سلامت خویش را از دست داده اند و در پیغوله‌های رژیم در انتظار مرگ بسر می‌برند. اعدام بدون محاکمه و مخفیانه انقلابیون روانی عادی یافته است طی ماه‌های اخیر که رژیم بسل اعتراض گسترده توده‌ها و مقاومت و ایستادگی همرانان زندانیان سیاسی در زندان‌ها مواجه شد بسیاری از زندانیان سیاسی رابه جوخه اعدام سپرد و به خیال خام خود از مردم میهن ما انتقام گرفت.

امروزه دژ خیمان خمینی هر معترض را به شکنجه گاه می‌کشند و بدین خاطر زندانیان رژیم فقط مختص افرادی سیاسی و انقلابیون نیستند انسان های دردمندی که خانه و گاهانه آنها توسط پاسداران جهل و خنثت تخریب شده است و به این خاطر لب به اعتراض گشوده اند جوانانی که در ورزشگاه‌ها به اعتراض برخاستند محملین و دانشجویانی که به فرهنگ ستیزی رژیم معترضند، کارگران و زحمتکشان که برای مطالبات خود مبارزه کرده و جنگ طلبی خمینی را محکوم کرده اند و خلاصه هزاران نفر زن و مرد و پسر و جوان و حتی کودکان خردسال در زندانیای خمینی به ملایه کشیده شده اند. پیگردهای پلیسی عزم را بر مردم تنگ کرده است. جمهوری اسلامی از طریق انجمن‌های سلامی که واحدهای جاسوسی رژیم اند، کارخانه تدارکات مدارس و محلات را کنترل می‌کنند و آزادیهای فردی و اجتماعی مردم را لگدمال می‌نمایند هیچ خانواده‌ای در چهار دیواری خانه خود آزادی و اختیار ندارد و حریم زندگی خصوصی مردم به خشن تیر و سوزی درهم شکسته میشود. افراد مزبور حزب اللهی ازهر میهمانی و هر رفت و آمد مردم گزارش میدهند و پاسداران خمینی آنان را به بازجویی می‌کشند دهها هزار نفر اکنون به دلیل با یبندی به عقایدی جز عقاید حاکمان جال جمهوری اسلامی زندانی شده اند و سالها بلا تکلیف می‌مانند و برای دست برداشتن از افکار و عقاید خود تحت فشار جسمی و روانی قرار می‌گیرند. بسیاری از زندانیان به جرم داشتن عقاید مارکسیستی اعدام شده اند. هیچ زندانی سیاسی در ایران حق دفاع از خود و حق انتخاب وکیل مدافع ندارد. متهمین بدون استثناء، مخفیانه محاکمه و محکوم میشوند و احکام مخفیانه به اجرا درمی‌آید. اکثر اوصیت نامه‌ها و اجساد اعدام شدگان به خانواده‌های آنها تحویل داده نمی‌شود و حتی رژیم از تأشید خبر اعدام آنها خودداری می‌کند.

خانواده‌های زندانیان سیاسی توسط دژ خیمان مورد آزار و اذیت قرار دارند و بستای وین مختلف مردم آزار و اذیت قرار می‌گیرند و سزار و خراهران زندانی از کار و اخراج محرومند. خانواده‌های آنها توسط پاندهای سیاه حکومتی مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند، بارها دیده شده است که خانه و گاهانه و اموال آنها به آتش کشیده شده است و رژیم آنان را مجبور به ترک محل زندگی خود کرده است. جنایات بی‌سابقه رژیم جمهوری اسلامی در زندانیان، خشم و تنفر بشریت مترقی در سراسر جهان را برانگیخته است. مدها سازمان و انجمن ترقیخواه و مدور بیابانه رژیم جمهوری اسلامی را بخاطر شکنجه و اعدام و ترور و اختناق که بر میهن ما حاکم ساخته است محکوم نموده اند. سازمان عفو بین المللی تاکنون با انتشار چندین بیانیه افشا جنایات رژیم جمهوری اسلامی پرداخته است و اعدای بدون محاکمه زندانیان سیاسی را محکوم کرده است.

سران جمهوری اسلامی با توسل به سرنیزه و سرکوب قادر به ادامه حیات ننگین خود نیستند. رژیم جمهوری اسلامی با افزایش ترور و خفقان و شکنجه و اعدام انقلابیون، سرگ خویش را نزدیکتر می‌کند و خشم و نفرت مردم میهن ما را افزونتر می‌سازد. دیر نیست هنگامی که مردم با شعار زندانی سیاسی آزاد یا دیگر دردهای زندانیان رژیم را بگشایند و بنگاران رابه سزای اعمال خویش برسانند.

بحران نفت و بحران رژیم

کاهش شدید قیمت‌های نفت ادامه دارد. در اواسط ماه گذشته قیمت هر بشکه نفت خام به سطح بی سابقه ۱۰ تا ۱۱ دلار تنزل یافت. قیمت نفت است. توطئه‌های دولتهای امپریالیستی و انحمارات نفتی جهان و بروز اختلاف در میان اعضای اوپک سبب شده است که قیمت نفت همچنان کاهش یابد.

سیر نزولی قیمت‌های نفت اقتصاد دور شکنجه و جنگ زده جمهوری اسلامی را با فلاتکشی سابقه‌ای مواجه کرده است. برکسی پوشیده نیست که تار و پود اقتصاد ایران وابسته به نفت است. طی ۷ سال پس از انقلاب علیرغم شعارهای عوام فریبانه و توخالی، رژیم جمهوری اسلامی نه تنها گامی در جهت تقلیل این وابستگی برنداشته، بلکه بر دامنه آن افزوده است.

افت قیمت‌ها بر کشور و اقتصاد وابسته به نفت تا شرات فاجعه باری باقی گذارده، بحران ارزی و مالی رژیم را بطوری سابقه‌ای شدت و حدت بخشیده و اقتصاد دبیمای ایران را در تنگنای مرکب قرار داده است. طی دوساله گذشته یعنی قبل از بحران اخیر نفت درآمدهای حدود یک سوم کاهش یافته است. در سال ۶۲ این درآمد بالغ بر ۲۴ میلیارد دلار بود و در سال ۶۳ به ۲۰ میلیارد دلار رسید. در حالی که در بودجه سال ۶۴ میزان درآمد نفت تنها ۱۶ میلیارد دلار اعلام شده است. در بودجه تنظیم شده برای سال ۶۵ درآمد نفت ۱۴ میلیارد دلار پیش بینی شده است. این پیش بینی برپایه فروش هر بشکه نفت تقریباً معادل ۲۹/۵ دلار محاسبه شده بود. اکنون تنزل قیمت‌ها سطح نصف مقدار پیش بینی شده در بودجه، رقم حاصله از درآمد نفت را به حدود ۷ میلیارد (نصف مقدار پیش بینی شده) می‌رساند. اگر در این محاسبات کاهش قیمت دلار هم منظور شود، آنگاه درآمد دولت به زحمت به حدود ۶ میلیارد دلار در سال ۶۵ خواهد رسید.

این سطح درآمد در شرایطی مقدور است که جمهوری اسلامی موفق شود میزان نفت تعیین شده در بودجه یعنی ۱/۳ میلیون بشکه در روز، رابه فروش رساند. امروز مشکل بزرگ رژیم درکنار افت قیمت‌ها، مساله فروش است. از یک طرف بهر آن مداوم جزیره خارک، بزرگترین تریمینال نفتی ایران، از سوی صدام فاقست و صدور نفت را با مشکل جدی مواجه ساخته است. از سوی دیگر در حال حاضر بازارها زینت از ان اشباع شده اند. برخی کشورهای عضو اوپک نفت ایران را سایل آسان به سوی بازارهای غربی روانه کرده اند. عریس آن از اوایل اسفندماه، علیرغم مخالفت اکثر کشورهای عضو اوپک، تولید خود را افزایش داده است. جمهوری اسلامی برای یافتن بازار فروش و مشتری، بیش از پیش جوع جوع بر نفرت می‌زند. رژیم در حالی که در سیاستهای رسمی و تبلیغی خود ز قطع صدور نفت سخن می‌گوید و پیشهاد کاهش سهمیه اوپک به میزان ۱۰ میلیون بشکه در روز برای مقابله با افت قیمت‌ها را می‌دهد، در خفا نفت ایران را به ازانترین قیمت می‌فروشد تا بتواند ارز لازم برای تأمین هزینه‌های جنگ ارتجاعی را فراهم کند.

اوضاع اخیر بحران ارزی و مالی رژیم را به منتهای درجه شدت داده و روز بروز ترس و نگرانی آن می‌افزاید. صنایع کشور در حال رکود است. بدلیل کمبود ارز و ترسیدن مواد خام، کارخانجات یکی پس از دیگری تعطیل می‌شوند و سرمایه داران چپا و لگرمورد حمایت رژیم کارگران را گروه گروه اخراج می‌کنند. خطر اخراج‌های دسته جمعی هر روز هزاران کارگر را تهدید می‌کند. کشاورزی عملاً ورشکسته شده است. رژیم با حمایت از بزرگ مالکان و تشدید سیاستهای فئدهقانی، زحمتکشان روستا را با فقر و فلاکت عظیمی مواجه کرده است. روستایان گروه گروه روستاها را ترک کرده، به شهرها می‌آیند و اکثر آن به خیل بیکاران می‌پیوندند. اقتصاد دبیمای رژیم ورشکسته جمهوری اسلامی قادر به تأمین احتیاجات مردم نیست. همواره

کالاهای مورد نیاز مردم، حتی مواد غذایی، به واردات از خارج وابسته است. بنا بر یک گزارش داخلی "کازوسی دست‌انگاران امور اقتصادی رژیم درمهرماه ۶۳ به مجلسیان داده شده است جامعه کشاورزی در حدود مصرفی است و غذای روزانه ۵۰ درصد اهالی کشور باید از خارج وارد شود. بهراندشوی و برصنایع سنگین رژیم نیز چندی پیش به این واقعیت اشاره کرده و گفت: "همه چیز ما الان در گرو واردات است... روزی و روزی مردم همه در گرو واردات می‌باشد" (کپهان ۱۷ شهریور ۶۲). برای روشن شدن عمق این وابستگی کافی است نگاه‌های به ارقام انداخته شود. گندم وارداتی در طی دوسال اخیر به تقریب به ۴۶ برابر سال ۵۲ رسیده است. واردات برنج حدود ۵۵ برابر پرو گوشت ۷/۵ برابر سال ۵۲ بوده است. حتی شرکات نوزادان ۵۰۰ برابر سال ۵۶ افزایش واردات داشته است. یکی از دست‌انگاران رژیم در کپهان ۲۲ مهرماه ۶۲ اوضاع واقعی را چنین ترسیم کرد: "شکم ما سیر ما رکت بین المللی شده است. گوشت از اروپا می‌آید، برنج از ژاپن می‌آید... و سایر محصولات هم از خارج... این است کارنامه واقعی رژیم جنایتکار و مدافع کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان که در روزگاری نه چندان دور، نریادهای عوام فریبانه‌اش دربار خود کفایسی و استقلال اقتصادی گوش فلک را کرده بود.

رژیم برای این جمع عظیم واردات هر روز به ارزی بیشتری احتیاج پیدا می‌کند. اما منابع محدود ارزی رژیم به سرعت کاهش می‌یابد. معاون بانک مرکزی در ۵ اسفند سال ۶۳ در سخنان خود افشاگرانه گفت: "به هر گامی که روی فریاد دهم به بلند است که" روز، آرزو" درصد مدعی از ارز اندک ناشی از فروش نفت نیز صرف خرید سلاح و تجهیزات جنگی برای ادامه جنگ ارتجاعی و گشتار مردم و دکتور برای وعار می‌شود. رژیم برای ادامه این جنگ تمام ارتجاعی، به نام گنونه که سران بارها اعراف کرده اند به سلحه بیشتر از آن با به محتاج است. رژیم خمینی هست نیست مردم را صرف خرید سلاح می‌کند تا بتواند ما شین جنگی خود را سرپا نگاه دارد. براین پایه "برکات الهی" جنگ که بدنه‌ای پاره پاره، شکم‌های گرسنه و ویرانی عظیم کشور است، هر روز بیشتر چهره گریه خود را به نمایش می‌گذارد.

نتیجه این سیاستهای ویرانگر اقتصادی و جنایتکارانه تشدید روز بروز بحران اقتصادی اجتماع است. بار این بحران مستقیماً بدوش مردم زحمتکش است. تورم پیاده می‌کند، حتی قیمت ضروری ترین کالاهای مورد نیاز مردم بطور سرسام آوری افزایش می‌یابد. در حالی که درآمد واقعی مردم نسبتاً کاهش می‌یابد، گرانی بهیابنه زندگی زحمتکشان را با دشواریهای عظیمی روبه‌رو کرده است. فقر در گسترش است. صفوف بیکاران و گرسنگان دم به دم افزون تر می‌شود و خطر بیکاری و گرسنگی زندگی میلیونها تن را تهدید می‌کند. بر طبق اطلاعات موجود در همان گزارش داخلی بهین ۲/۲۲ میلیون نفر بیکار در ایران وجود داشته است. و علاوه بر ۲۰ درصد دانشجویان که عملاً در طولی ناخالص ملی سهمیه برعهده نداشته و به دوره گردی و دیکر مشاغل غلبه کاذب مشغول بوده اند، با این حساب تعداد واقعی بیکاران و نیمه بیکاران به رقم فاجعه انگیز ۴۰ درصد رسیده بود. طی ۱/۵ سال اخیر با توجه به تشدید بحران و وخامت اوضاع اقتصادی این رقم باز هم افزایش یافته است.

هر روز که می‌گذرد، "عدالت اسلامی" ادعایی خمینی ماهیت واقعی خود را بیشتر و بیشتر نشان می‌دهد. فقر و فلاکت و مرگ و نیستی برای اکثریت جامعه از یک سو و ترس و نگرانی از آینده‌های زنده گیهای شاهانه برای مثنی سرما به دار و خود نمومقات دولتی از سوی دیگر، بحران اقتصادی ناشی از سیاستهای ارتجاعی رژیم مدافع فلاتکشان سرما به داری و ادامه جنگ و ویرانگری هر گونه چشم انداز بهبود شرایط عموماً بل تحمل زندگی، مردم را محو کرده است. بحران اخیر، نفرت و فقر و گرسنگی را با زهم بیشتر تشدید می‌کند. کارگران و زحمتکشان میهن ما در هر روز زندگی طاقت فرسای خود لزوم پایان بخشیدن به وضع فلاتکشی را به بیشتر درک می‌کنند. براین پایه ادامه بحران به گسترش بازهم بیشتر جنبش‌های توده‌ای خواهد انجامید و کواکشی‌های میان پاندهای حکومتی را تشدید خواهد کرد. باید آما ده بود و بیکارهای راکه بر زمین فقر و بیکاری و گرسنگی بیشتر مردم و تشدید ناراحتی عمیق و هوشیاری از جنگ و رژیم گسترش می‌یابد، می‌تواند دخالت‌های انتقاری بخوبی گیرد. در جهت سرنگونی رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی هدایت کرد.

پیامهای احزاب برادر به مناسبت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان

حزب کمونیست یونان

کمیته مرکزی حزب کمونیست یونان به مناسبت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) به شما صمیمانه و رزمجویانه درود می فرستد. کمونیست های یونان همبستگی مبارزانه را با نبرد سختی که امروز مردم ایران به پیش می برند اعلام می دارند.

ما برای شما رفقای عزیز در مبارزه های کنه در شرایط تروریسم خشن و شکنجه و اعدام هزاران میهن پرست بدست ارگانهای سرکوبگر رژیم ایران پیش می برید و در نبردها ن که معطوف به اتحاد همه نیروهای ملی و مترقی، آزادی فوری و بی قید و شرط همه زندانیان سیاسی، تحقق اهداف انقلاب ملی - دموکراتیک و پایان دادن به جنگ ایران و عراق است که تداوم آن تنها به سود امپریالیسم و ارتجاع داخلی است، آرزوی موفقیت داریم.

با درودهای رفیقانه

کمیته مرکزی حزب کمونیست یونان

حزب کمونیست پاکستان

به : کمیته مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقای عزیز!

درین لحظات خجسته که شما پانزدهمین سالگرد تاسیس سازمان خود را تجلیل می نمائید، اجازه دهید بهترین و صمیمانه ترین مراتب تبریکات و تمنیات نیک خود، همه اعضای حزب و خلق زحمتکش پاکستان را به اعضای سازمان شما و خلق زحمتکش ایران تقدیم داریم....

قربانی ها، اعدام ها و تیرباران هایی را که سازمان شما در سالهای نخست موجودیت خود برای سرنگونی خاندان سلطنت استبدادی پهلوی متحمل شده است، صفحه زرینی از تاریخ جنبش انقلابی ایران را تشکیل می دهد که هیچ انقلابی ای نمی تواند آنرا انکار نماید....

فعالیت سازمان شما در جهت فراهم ساختن زمینه پیروزی انقلاب فدا مپریالیستی و ضد سلطنتی در ایران به یک عامل مهم ذهنی مبدل گشته که توده های مردم ایران را برای آن داشت تا در گام های وسیع ضد سلطنتی بطوری سابقه ای سهیم گردند و این نظام فرتوت و پوسیده را به گورستان تاریخ سپارند....

ما به نوبه خود طرفدار رفاه نزدیک میان نیروهای ملی دموکراتیک و مترقی و همبستگی روزافزون شان بخاطر اعتلای جنبش انقلابی و تأمین امنیت منطقه مطابق به خواست زمان می باشیم و به نشی از روشمندی، که درین میان سازمان شما ایفا می نمائید به دیده قدر می گیریم. در نهایت یک بار دیگر مراتب تمنیات نیک خود را به همه اعضای سازمان شما هم کمونیست ها و توده های زحمتکش ایران تقدیم نموده و آرزو - مندیم که مناسبات برادرانه ما بر مناسبات پرستش های قابل قبول کمونیست ها بیشتر از پیش استحکام بیابد.

خجسته با دنیا ندهمین سالگرد تاسیس سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

با درودهای گرم انقلابی و احترامات فاخره کمیته مرکزی حزب کمونیست پاکستان

حزب کمونیست عربستان سعودی

رفقای کمیته مرکزی سازمان فداییان خلق ایران اکثریت

کمیته مرکزی حزب کمونیست عربستان سعودی با مسرت و بنا هم عا و هواداران حزب، به شما و از طریق شما به همه اعضا و هواداران شما مناسبت پانزدهمین سالگرد تاسیس سازمان شما شادباش می گوید.

در پانزده سال گذشته سازمان شما با پیگیری و بدون وقفه در راه وحدت توده های زحمتکش مردم ایران و به ظهور رسیدن توان انقلابی شان رزمیده است، شما در کنار سایر نیروهای ملی و مترقی خواه ایران قاطعانه در راه انقلاب ایران مبارزه کرده و در سرنگونی رژیم ارتجاعی و دیکتاتورانه کوشیدید....

ما کارزارهای خونین سرکوب نیروهای ملی ایران را که جنایتی هولناک است، شدیداً محکوم می کنیم.... ما اطمینان داریم این کارزار سرکوب نخواهد توانست سازمان شما را از اهداف و گسترش مبارزه قهرمانانه اش بازدارد. ما همبستگی خود را با شما علیه سرکوب و ترور اعلام می داریم....

ما به تلاشهای شما برای ایجاد یک جبهه وسیع ملی ارج می نهیم. جبهه های که بتواند توده های مردم را رهبری کرده و وظایف انقلاب ملی و دموکراتیک را در راه ترقی اجتماعی انجام دهد. با ردیگر بنیادینت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) به شما شادباش می گوئیم و عزم خود را برای حفظ و گسترش مناسبات رفیقانه در خدمت منافع دو خلق و جنبش های انقلابی منطقه اعلام می داریم.

گرامی با دنیا ندهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) با یادارها دپیوندهای رفیقانه سازمان شما و حزب ما کمیته مرکزی حزب کمونیست

عربستان سعودی

جبهه رهایی بخش ملی بحرین

به رفیق فرخ نگهدار، دبیر اول کمیته مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقای کمیته مرکزی

گرمترین شادباش های قلبی خود را به نام شورای رهبری و کلیه مبارزان حزب ما به شما و همه اعضای مبارز سازمان شما به مناسبت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق تقدیم می داریم، سازمانی که از بنیادینت خود از نیروهای پیشگام مبارز علیه نظام دیکتاتور شاهنشاهی بوده و سهم خود را در انقلاب توده های خلق، که یکی از مهم ترین پایگاه های امپریالیسم در منطقه خلیج و خاور میانه را سرنگون کرد، ایفا نمود. سازمان شما در این راه فداکاری های بسیاری متحمل شده و جمعی از بهترین مبارزان آن به شهادت رسیدند....

حزب ما با ردیگر همبستگی برادرانه شما سازمان شما و همه نیروهای میهن پرست و ترقی خواه که در راه دموکراسی و ترقی اجتماعی برای مردم ایران مبارزه می کنند، تا کید می ورد. ما اقدامات سرکوبگرانه حکام ایران علیه سازمان شما و سایر نیروهای ترقی خواه، به ویژه شکنجه های وحشیانه و اعدام بهترین فرزندان مردم ایران از جمله اعضای برجسته سازمان شما نظیر رضی الدین تابان، محمدرضا غیری، جها نگین بهتاشکی و بسیاری دیگر را شدیداً محکوم می کنیم.

حزب ما خواهان قطع اعدام ها و سرکوب مبارزان میهن پرست ایران و آزادی کلیه زندانیان سیاسی است. رفقا! با ردیگر بنیادینت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق به شما شادباش گفته همبستگی رفیقانه و آدامگسسی همگاری نزدیک خود را در مبارزه سخت و شریف شما ابراز می داریم

گرامی با دنیا ندهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران

افتخار بر شهیدای سازمان شما و همه شهیدای جنبش ترقیخواه میهن ایران

زنده با همبستگی بین المللی شورای رهبری جبهه رهایی بخش ملی بحرین

حزب کمونیست بنگلادش

به : کمیته مرکزی سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

رفقای ارجمند!

انقلاب بزرگ خلقهای ایران هم اکنون در سایه تاریک امپریا حکومت خونخوار استبداد مذهبی قرار دارد. بهترین فرزندان ایران، بهترین دوستان خلق، برافرازانگان حقیقی درفش آلمانهای انقلابی ما، در کسب لنینیسم تحت محاکمات ظالمانه، سرکوب شکنجه و اعدام به سر می برند. آزادی و عدالت توسط تاریک فکران مذهبی

لگد مال می شود. با تاسف بسیار اخبار غیرممینی برای ما آمده رفیق رضی الدین تابان و بسیاری از رفقای دیگر ما نتان را در بابت داشتیم. ما نگران وضع رفقای دیگر برادران طبقاتی مان، که گاه نشان در خطر است می باشیم.

در چنین شرایط خطیری است که شما پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) را در بابت داشتیم. ما نگران رفقای عزیز، آگاه به هدیه شما به یندگی از طرف همه کمونیست ها و زحمتکشان کشورمان گرم ترین تبریکات خود را به شما و از طریق شما به همه اعضای شجاع سازمانتان تقدیم داریم. از فرصت سودجسته و بار دیگر بر همبستگی قاطع خویش با یکدگر رتسان تا کید کرده و می گوئیم، ما با شما هستیم.

ما اعتقاد داریم که تلاش های متحد و هماهنگ همه ما رگسبت - لنینیست های واقعی و نیروهای فدا مپریالیست و دموکراتیک که تحت سرکوب و وحشیانه رژیم قرار دارند، تقریباً پیروزی خواهد شد.

با دیگر اعمال سرکوب ضد بشری رژیم حاکم ایران را علیه نیروهای میهن پرست انقلابی و خلق ایران محکوم می کنیم.

همراه با همبستگی تزلزل ناپذیر - انترناسیونالیستی با شما

کمیته مرکزی حزب کمونیست بنگلادش

حزب کمونیست فیلیپین

رفقای عزیز!

کمیته مرکزی حزب کمونیست فیلیپین علاقمند است شادباش های برادرانه و همبستگی رزمجویانه خود را به مناسبت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) ابراز دارد.

کمونیست های فیلیپین عمیقاً اعتقاد دارند که مبارزه سازمان شما برای آزادی، دموکراسی و صلح در شرایط بسیار دشواری به پیش می رود. رژیم استبدادی همه نیروهای مترقی ملی و دموکراتیک از جمله سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) را تحت حمله قرار داده است. هزاران مبارز راه آزادی در زندانها و اتاق های شکنجه زندانی هستند. شکنجه و اعدام به سیاست روزمره حکومت در خدمت منافع خلق بدل شده است. با جبهه جنگ خلیج که توسط رهبران جمهوری اسلامی دنبال می شود، اقتصاد ایران را در هم شکسته و صلح جهانی را در معرض خطر قرار داده است.

داروستانه حاکم بر جمهوری اسلامی تنها بتا تسلیم کلان سرمایه داران، زمینداران و امپریالیست ها شده راه خنثی به اهداف انقلاب فوریه ۱۹۷۹ را که سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) در آن نقش فعالی داشت، در پیش گرفت....

کمیته مرکزی حزب کمونیست فیلیپین به مناسبت پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت) از فرصت سودجسته حمایت برادرانه خود را از مبارزات همه نیروهای دموکراتیک ایران در مبارزه شان برای دموکراسی صلح و آزادی اعلام می دارد.

زنده با سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

زنده با درواپ برادرانه حزب کمونیست فیلیپین و سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

از جانب کمیته مرکزی حزب کمونیست فیلیپین - دبیرکل - فیلیپینوس ماگا پاکال

حزب کمونیست های هلند

رفقا!

حزب کمونیست های هلند پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمانتان را به شما تبریک می گوید. در سراسر جهان طبقه کارگر مبارزه علیه امپریا - لیسم و بویژه امپریالیسم آمریکا را به پیش می برد. این مبارزه بطور دمافزونی شعله ور می شود. امپریالیسم می کوشد تا شدیداً استثمار و گسترش استثمار جنگ شرایط تدایم حیات خود را فراهم آورد. تحت نام جنگ ستارگان، امپریالیسم آمریکا قصد کرده است سوسالیسم را در جهان توسط ابزارهای نظامی تا بودا زد و خلق های جهان را تحت سیطره منافع سرمایه داری درآورد.

ما بنیادینت جشن پانزدهمین سالگرد بنیانگذاری سازمانتان را به شما تبریک گفته از مبارزات شما اعلام حمایت می کنیم. ما میدانیم که در سایه مبارزه مشترک ما، مبارزه خلق های ما برای سوسالیسم تقویت یابد.

رهبری حزب کمونیست های هلند

از میان گزارشها

تعطیل کارخانه ها، اخراج کارگران

سیاستهای ارتجاعی و جنگ طلبانه و حمایت همه جانبه رژیم زکلمان سرمایه داران، سبب بحران اقتصادی همه جانبه و ورشکستگی اقتصاد کشور شده است. سران خائن رژیم طی ۲ سال گذشته تنها هیچ گامی در جهت تامین استقلال اقتصادی کشور برنداشته اند، بلکه بروابستگی میهن ما به امپریالیستها افزوده اند.

اکنون دشمنان که کمبود ارز و اختتام بخش اعظم درآمدهای ارزی کشور به خرید تجهیزات نظامی برای ادامه جنگ ارتجاعی، باعث شده است که بسیاری از کارخانجات تعطیل شود و اخراج و بیکاری بطور بی سابقه گسترش یابد. اخیراً زیربنویسهای گویایی از وضع اسفبار صنایع کشور است:

۱- کارخانه تولید لوله و اتصالات "بولیکسا" در گلباگان به علت نبود مواد اولیه تعطیل شده است. این کارخانه از یک سال قبل تولید خود را شروع ننموده بود، ولی مانند بسیاری دیگر از کارخانجات کشور به علت نبود مواد اولیه به طور جدی تعطیل شد.

۲- اغلب کارخانه های نوشابه سازی به علت کمبود شکر در حال تعطیل هستند، اتحاد کارگران کارخانه های نوشابه سازی مانع از آن است که مدیریت اقدام به اخراج آنها نماید. مسئولین این کارخانجات به کارگران دستور داده اند که هر روز صبح در کارخانه حاضر شده و پس از زدن کارت حضور و غیاب کارخانه را ترک کنند.

۳- زمان کار "شرکت طیف ایران" (پروپ سابق) به علت کمبود مواد اولیه به دو ساعت و نیم تقلیل داده شده است.

۴- تولید کارخانه "جیت ری" به علت کمبود مواد اولیه بطور چشمگیری کاهش یافته است، به علاوه اشباح با زار از راجه های وارداتی به زار محمولات تولیدی این کارخانه را با رکود و ورشکستگی و کارخانه را با مشکلات جدی مواجه ساخته است. طرح تقلیل شیفت کار و اخراج کارگران از سوی مسئولین نیز باعث نگرانی شدید اعتراض کارگران گردیده است.

۵- اخیراً به بهانه کسری بودجه دولت اضافه کاری کارگران کارخانجات مختلف از جمله "سیمان تهران" و "سیمان ری" را قطع کرده است. این اقدام مشکلات زیادی را در زندگی کارگران ایجاد نموده و موجب اعتراض شدید آنها شده است.

۶- تولیدات کارخانه کمپرسور سازی تبریز به علت کمبود مواد اولیه تقلیل پیدا کرده است.

۷- کمبود مواد اولیه کارخانه "بولیکسا" گیلان موجب تعطیلی این کارخانه و بیکار شدن حدود سه هزار کارگر آن شده است.

۸- به علت کمبود مواد اولیه مسئولین کارخانه تولید "لامپ گیلان" (توشیا) تولیدات کارخانه را کاهش داده اند. این امر موجب بیکاری عده ای از کارگران این کارخانه شده است.

۹- کارخانه تفتلی "تولید کننده نخ" به علت کمبود مواد اولیه در حال تعطیل شدن است.

۱۰- کارخانه کبیرت سازی زنجان نیز به دلیل کمبود مواد اولیه به صورت نیمه تعطیل درآمده است.

۱۱- تولید در قسمت مینی بوس سازی "ایران ناسیونال" به علت کمبود مواد اولیه کاهش چشمگیری یافته و مسئولین کارخانه لیست ۳۰۰ نفر از کارگران این قسمت را جهت اعزام به جبهه ها تهیه کرده اند.

۱۲- کارخانه تخته فشرده شمال واقع در محوور ساری - قائم شهر، به علت نداشتن چوب چوب و وارداتی تعطیل شده و همه کارگران آن بیکار گشته اند.

۱۳- در اوایل دی ماه سال جاری بیش از ۲۰۰ نفر از کارگران و کارکنان قراردادی بخش ساختمانی شرکت پتروشیمی و نفت شیراز از اخراج شدند.

اعتصاب کارگران کشتی سازی بوشهر

اوایل دی ماه سال جاری کارگران صنایع کشتی سازی بوشهر، به دلیل مخالفت با سیاستهای فداکاری مدیریت این شرکت به مدت یک هفته دست به اعتصاب زدند. این شرکت که قبل از انقلاب توسط آمریکا پیاده اداره می شد، بعد از انقلاب با تلاش فراوان خود کارگران راه اندازی شد و اداره می گردید، تا اینکه دو سال بعد از انقلاب شخصیت "نام خیره" افزاینده به ایران آمد و به ساخت شرکت را پیاده گرفت. این شخص از همان ابتدای ورود، چهره را گرسنه خود را نشان داده و وسایط و تجهیزات می خواست و کارگران را در شرایطی بسیار پستی می کشد. تا بعد از آنکه بداند خود آنها

را اخراج نماید و تا نیام شرکت را نیز عوض نموده و تصمیم به انجام یک سری اقدامات ارتجاعی دیگری داشت. این اقدامات او شتم و نفرت کارگران را برانگیخت و کارگران به دنبال یک گروه سیاسی اعلام اعتصاب نموده و دست از کار کشیدند. کارگران برای بازگشت به کار تحقیق خواسته های زیر را طلب کردند:

- ۱- کلیه بحث های راجع به قانون کار و مسائل کارگری باید به اطلاع کارگران رسانده شود.
- ۲- کلیه تصمیم گیریها در مورد صنایع کشتی سازی با حضور نمایندگان واقعی کارگران باشد.
- ۳- مطالباتی که دادگاهها بین المللی و لاهه زیارت حقوق کارگران این شرکت از آمریکا گرفته اند را کارگران مسترد شود.
- ۴- تغییر نام شرکت و پیمان کاری کردن کارگران منتهی شود.

اعتصابات یک هفته ای کارگران با پذیرش خواسته های آنها توسط مسئولین، با موفقیت پایان یافت.

ایجاد واحد ساواک در کارخانه ها

با اوج گیری دامنه مبارزات کارگران و توسعه فعالیتهای انقلابی در کارخانجات، مسئولین ارگانهای سرکوب رژیم اقدام به آموزش ویژه به نگهبانان و عوامل مزدور خود در کارخانجات نمودند. بدین منظور در کارخانه های ایران خودرو "سفر" از طرف ساواک جمهوری اسلامی، سیاه پاسداران و آگاه های شهری، با مأموریت یافتن در نگهبانی کارخانه ها با شیوه های ساواک گونه جهت سرکوب و دستگیری کارگران مبارز آموزش دهند. آنان نیز مرتباً در کارخانه ها پراکنده و پنهان و مخفی و مختلف سرکوب، خبرچینی و جاسوسی و تعقیب کارگران مبارز را به نگهبانان آموزش می دهند.

اعتراض کارگران شرکت "مهتاب"

کارگران شرکت ساختمانی "مهتاب" که به خاطر دزدیهای کارفرما در حال ورشکستگی است، جهت دریافت دستمزدهای معوقه شان اقدام به یک حرکت اعتراضی دسته جمعی کردند. بدین اعتراضات کارگران، با مأمورین زاندارمری به آنان هجوم آورده و پس از ضرب و شتم کارگران، تعدادی از آنان را دستگیر نمودند. با اینهمه کارگران شرکت "مهتاب" مبارزه خود را جهت دریافت حقوق معوقه شان با قاطعیت ادامه دادند.

رژیم علیه کارگران

بدینال صدور بخشنامه ضد کارگری وزارت کار به واحدهای تولیدی و اداری را بربردم استفاده رسمی کارگران و عقد قراردادها و موقت ۸۹ روزها آنان، مسئولین این واحدها از تجدید قرارداد کار با کارگران موقت خودداری می کنند.

بخشنامه ضد کارگری سرحدی زاده در واحدهای مختلف صنایع نفت کشور بطور همه جانبه به اجرا درآمده است. مسئولین وزارت نفت در تکمیل بخشنامه سرحدی زاده گروهی استخدام رسمی یا قراردادی عا مه، یکماده دولتی را طاسی بخشنامه ای اکیدا ممنوع کرده اند. در صنعت نفت کارگران قراردادی را پس از ۸۹ روز به مضمی اجباری یک هفته ای می فرستند و سپس آنها را واداری می کنند که قرارداد ۸۹ روزه تازه ای را منعقد کنند. بدین قراردادها مدت کار بهیچ وجه در حکم سابقه کار تلقی نشده و کارفرما نیز هیچ تعهدی درقبال کارگران نمیده می گیرد.

بخشنامه وزارت کار را اعتراض شدید کارگران را برانگیخته است.

اعتراض کارگران "مهمات سازی"

چندی پیش عده زیادی از کارگران پیمانی کارخانه "مهمات سازی" برای جلوگیری از اخراج دسته جمعی دست به اعتراض کشیدند. کارخانه مهمات سازی برخلاف سایر واحدهای تولیدی کشور که با رکود مواجه اند، تولیداتش روز بروز افزایش می یابد. لذا این کارخانه سه شیفت کار می کند و بطور وسیعی به استخدام کارگران پیمانی می پرداخته است. تعداد این استخدامها تاکنون بالغ بر چهار هزار نفر شده است. اما مسئولین کارخانه بخاطر جلوگیری از استخدام رسمی کارگران، آنان را بطور موقت به ماها استخدام کرده پس از پایان مدت سه ماه، کارگران را اخراج و پس از آن مجدداً استخدام می کنند. این اقدام ضد کارگری مسئولین کارخانه موجب اعتراض شدید و جمعی کارگران پیمانی گردید. با رشد دامنه اعتراض کارگران، مأمورین کار در دهان صنایع دفاع به آنان هجوم آورده بطور وحشیانه ای تعداد زیادی از کارگران را زخمی و مجروح کردند.

اعتصاب در "پی.وی.سی." اصفهان
اخیراً کارگران کارخانه "پی.وی.سی." تولید کننده لوله های پولیکا در اصفهان دست به اعتصاب زدند. آنان بعنوان اعتراض در مقابل درب اصلی کارخانه حصن کرده و از خروج تولیدات کارخانه جلوگیری کردند. کارگران خواهان افزایش دستمزد و تقسیم عادلانه سهمیه تعاونی کارخانه (که فقط میان مدیران و بعضی از کارمندان توزیع می گردید) بودند. اعتراض پیگیر کارگران، مسئولین کارخانه را مجبور نمود که با خواسته های برحق آنان موافقت نمایند. بدین ترتیب اعتصاب کارگران با موفقیت پایان پذیرفت.

اعتصاب در گروه صنعتی بهشهر

گروهی از کارگران کارخانجات صنعتی بهشهر بعنوان اعتراض به سختی کار و غیراستاندارد بودن وسایل تولید کارگران، اعتصاب کردند. مسئولین کارخانه را مجبور به عقب نشینی و قبول خواسته های کارگران نمود. زنان کارگران این کارخانه شرکت فعال و نقش برجسته ای در پیروزی اعتصاب داشتند.

اعتصاب کارگران "پارس چوب"

چندی پیش کارگران کارخانه "پارس چوب" بعنوان اعتراض به سختی شرایط کار و سطح پایین دستمزدها دست از کار کشیدند و اعلام اعتصاب کردند. کارگران این کارخانه در شرایط بسیار مساعد کار می کنند. گرما، شیدای آنها، تراکم گازهای سمی متعادل و جوهای مصرفی و خوابی هواکشها - اینها محیط کارها را غیر قابل تحمل و آلوده ساخته است. از طرف دیگر دلیل فقدان وسایل ایمنی جان کارگران هر لحظه در معرض خطرات است. کارگران با اعتصاب دسته جمعی، به عدم توجه مسئولین کارخانه نسبت به خواسته های آنان اعتراض کردند.

اعتراض کارگران به نحوه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل

در کارخانه فرآورده های تزریقی (دن باکستر) کارگران به نحوه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل شدیداً اعتراض نمودند. در این کارخانه با اجرای این طرح، حقوق گروهی از کارگران کاسته شده است. زیرا مجربان طرح، بخشی از سابق کار کارگران را دوره "تجربه کار" نام نهاده اند تا بدین وسیله این دوره را جزء سابق کار حساب نیارند.

۲- کارگران کارخانه شیشه سازی "مینا" پس از اعتراضات مکرر به نحوه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل تصمیم گرفتند تا رسیدگی به درخواستهای آنان از ورود مدیر عامل به کارخانه جلوگیری کنند.

۳- در کارخانه لوله شمال نیز کارگران نسبت به نحوه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل اعتراض نمودند. آنان در ادامه اعتراضات خود به اعتصاب دوساعتی در محیط کارخانه دست زدند.

۴- کارگران کارخانه "پوشش رشت" نیز بعنوان اعتراض به نحوه اجرای طرح طبقه بندی مشاغل اعتصاب نمودند.

روستایان اسلام آباد علیه جنگ

چندی پیش از سوی مودی قمی امام خمینی شهر اسلام آباد قبیله ایی جهت جمع آوری کمک مالی برای جبهه های جنگ توزیع شد. کارگران رژیم به منظور فروش این قبضه ها در شهر و روستاهای منطقه، پراکنده شدند، ولی علیرغم ارباب و شهیدهای آنها کسی حاضر به خرید قبضه های مالی نشد. روستایان منطقه با تحریم خرید قبضه های کمک به جبهه مخالفت و اعتراض خود را نسبت به جنگ و جنگ افروزان اظهار کردند.

دهقانان "چروگان" اصفهان علیه بزرگ مالکان

دهقانان "چروگان" اصفهان بخاطر صدور حکم دادگاه دایر بر تخلیه باغات و زمینهای مصادره شده "حمودی" قتلودال معروف این منطقه اعتراض کردند. اعتراض و مقاومت دهقانان منجر به حمله شدید مأمورین سرکوب رژیم در محلات بزرگ مالکان به آنها شد. در این تهاجم مأمورین خمینی تعداد زیادی از دهقانان را مجروح و دستگیر نمودند، ولی نتوانستند در مقاومت و اعتراض آنان قاشق آیند.

پیش بسوی جبهه متحد خلق

AUSTRIA - WIEN : صاحب پانکسی
BAWAG
NR. 029 10701 - 650
DR. GERTRAUD ARTHNER